

مرزبانان خورشید ①

از قبیلهٔ خوبان

کمیل بن زیاد نخعی
بلوک

فروشگاه تخصصی کتب دینی

وصیت علی علیہ السلام به کمیل

مجید مسعودی

سرشناسه: مسعودی، مجید، ۱۳۳۲
عنوان و نام پدیدآور: از قبیله خوبان: کمیل بن زیاد نخجی به انضمام وصیت امیرالمؤمنین علی^{علیه السلام} به کمیل / مجید مسعودی؛ ویراستار: فرید مسعودی.
مشخصات نشر: تهران، حمزه، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۱۲۸ صفحه
فروخت: مرزبانان خورشید: ۱.
شابک: ۰-۰۵-۶۵۸۷-۹۷۸-۹۶۴-۱۲۷-۰.
پاداشت: کتابنامه: ص ۱۲۴.
وصیت‌فهرست‌نویسی: فیبا
موضوع: علی بن ابی طالب^{علیه السلام}، امام اول، قبل از هجرت - ۴۰ ق. اصحاب،
وصیت‌نامه، کمیل بن زیاد نخجی - ۸۲ ق. به انضمام وصیت امیرالمؤمنین علی^{علیه السلام} به
کمیل سرگذشت‌نامه.
ردیبندی کنگره: BP ۳۷/۸۷ / ۹۵۱
ردیبندی دیوبی: ۹۷۷ / ۹۵۱
شماره کتاب‌شناسی ملی: ۸۹۹۸۰۵۹

دبیون

از قبیله خوبان

از قبیله خوبان
مجید مسعودی
نشر حمزه
فرید مسعودی
امیرشاهرخ فریبوسفی
اول ناشر / پاییز ۱۴۰۲
۵۰۰ نسخه
سورنا
۹۷۸ - ۹۶۴ - ۶۵۸۷ - ۰۵ - ۲

- نام کتاب:
- نوسنده:
- ناشر:
- ویراستار:
- طرح جلد:
- نوبت چاپ (هفتمند):
- شمارگان:
- چاپ و صحافی:
- شابک:

تلفن مرکز پخش:
۰۹۱۲۴۱۴۷۶۶۲ - ۰۲۱۲۶۵۶۸۵۴۰
نشر حمزه

فروشگاه تخصصی کتب دینی

فهرست

پیشگفتار

۷	در حسرت یاران
	سنو
	فصل اول
	مودم یمن و پذیرش اسلام
۱۳	پیشتازان یمن
۲۳	از یمن تا غدیر خم
۲۴	برایم از غدیر بگو
۳۷	حکایت کوچ
۳۸	ورود به مدینه

فصل دوم

كميل بن زياد نخعى

۴۵	جواني کمیل تا کشته شدن عثمان
----------	------------------------------------

۴۹	کمیل و جنگ جمل (۳۶ ه.ق.)
۵۳	کمیل و جنگ صَفَّین (۳۶ و ۳۷ ه.ق.)
۵۷	کمیل و جنگ نهروان (۳۸ ه.ق.)
۶۰	دعای کمیل
۶۳	تا رسیدن به اوج خوبی‌ها
۶۷	کمیل، والی شهر هیبت
۷۵	کمیل و عاشورا
۷۷	شهادت
۸۱	آرامگاه کمیل

۸۵	تجارت خوبان
۹۱	متن و ترجمة وصیت علی <small>پایه</small> به کمیل
۱۲۴	كتابنامه

پیشگفتار

در حسرت یاران

(زمان غیبت هرچه پیشتر می‌رود، تنها یعنی انسان بیش از پیش نمایان می‌گردد و هرچه تمدن اوچ می‌گیرد، دایره انسانیت و دین باوری تنگتر می‌شود.

یقین‌ها با طولانی شدن غیبت آن وجود مقدس (ولی عصر علیهم السلام) از فرونشاه تخصمی کتب دیگر ضعیفان شیعه ستانده می‌شود و یاد واقعی اش از میان جامعه رخت بر می‌بندد.

اما در همین آشوب زمان، آنان که خداوند را باور دارند، با واقعیت‌های آفرینش که امیر المؤمنین علیهم السلام می‌فرماید:

برای آخرت آفریده شده‌ایم نه دنیا، و برای نیستی [در این جهان]
نه هستی، و برای مرگ نه زندگی.^۱

روز به روز آشناتر می‌شوند و پیوسته برای گریزی آگاهانه از

ساده‌اندیشی‌ها، راهی می‌جویند.

در این میان، هوشمندانی که افقِ روشن تری از واقعیت‌ها را می‌نگرند، افرون براین آگاهیها، زمان را نیز بسیار کوتاه می‌بینند.

پس در این کوتاه زمانِ عمر، که تولّد و مرگ شبنم را بیشتر می‌ماند تا بهار و خزانِ گل، می‌باید تاریکی‌ها را تجربه نکرد و نشانِ خانه دوست را از کسانی گرفت که این راه را رفته‌اند^۱ یعنی همان قبیله‌ای که علی‌عائی^۲ این‌گونه تشنۀ دیدارشان بوده است:

کجا بیند آنان که به اسلام فراخوانده شدند و پذیرفتند، قرآن را خواندند و آن را استوار ساختند (به آن عمل کردند) و به جهاد برانگیخته شدند و شیفتهماش گردیدند، آن‌گونه که شترها به فرزندانشان. همان کسانی که شمشیرها را پرکشیدند و میدان نبرد را، دسته دسته و صفت به صفت در برگرفتند، تا آن جا که بعضی کشته شدند و بعضی حان سالم به در برداشتند.

فروشگاه احصای کتب دینی
آنان برای نجات بافتگان از جنگ، شاد نمی‌کشند و برای مرگ درگذشتگان، تسلی نمی‌خواستند.

دیده‌هایشان از گریه بسیار سفید شد و شکم‌هایشان از بسیاری روزه لاغر گشت. لبهاشان از دعا خشکید، رنگشان از بیداری به زردی گرایید و غبار فروتنان بر چهره‌هایشان دیده می‌شد. آنان برادران من بودند که رفتند. پس سزاوار است که تشنۀ دیدارشان باشیم و از دوری شان، انگشت حسرت به دندان بگزیم.

۱. آن سفر کرده، ص ۷ و ۸

۲. نهج البلاغه، خطبه ۱۲۰

و اگر در این روزگاران، مانیز تشنۀ دیدار آن خوبانیم، نقطه آغازینش
یاد آنها و خود را فکنند به راه آنهاست؛ که چگونه آمدند، به کدامین
تجارت پرسود روی آوردند و از هنرِ خوب زیستن، با خود چه بُردند.
باشد که به این اعتبار، بتوان گریزی آگاهانه به صحرای تعلقات
دنیابی زد، و یک به یک بندها را گشود و آنگاه باور کرد سخن گهر بار
حسین بن علی طیب‌الله را؛ آن زمان که پیکی از کوفه شهادت مسلم بن عقیل
را خبر آورد و آن حضرت با سروده‌هایی، کوله‌بار دوستانش را تا روضه
رضوان این گونه بست:

اگر دنیا با رژش است؛ بهشت، برتر است و شریفتر.

اگر تن‌ها برای مرگ آفریده شده‌اند؛ کشته شدن به شمشیر در راه
خد، گرانبهاتر.

اگر روزی مردم به اندازه تقسیم شده است؛ کمی حرص مرد در
کسب روزی، زیباتر.
فروشگاه حصمتی کتب دینی
و اگر اموال برای رها کردن اندوخته می‌شوند؛ ترک بُخل مرد آزاده
از آن ترک شده، والاتر.^۱

پس با این نگاه و این ره‌توشه، یاد می‌کنیم کمیل بن زیاد نخعی،
بزرگمردی از این قبیله خوبان را؛ باشد که در سرای جاوید، رفاقتی با او
دست دهد.

۱. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۳۷۴. لهوف، ص ۸۸

فروشگاه تخصصی کتب دینی